

~~Dona D'Arbore~~

El transeunt vell i el carreter jove

Fruïm, patam, pim, pum. La mangada del carreter ha picat furiosament els fus fatges de la barana.

Ja sabem ^{així} el que és. Pitjor que una explosió. Un home vell ha pegat un salt de garsa coixa.

Tenia el morro del matxo a l'esquena i portava ~~del sang de l'animal que ha fet aquest~~
~~del sang de l'animal que ha fet aquest~~
^{het un girazonca. El vell s'ha també}

S'es girat - l'home - amb un posat contrit, blanc i roig, fremolos del sust aixordat; dels petacs i dirigint la mirada al carreter, ens sembla que va fet com aquell qui murmura una excusa.

El carreter era un mosserdas de front estret i gaccions amples, llamp com s'explicava! L'indignació li encenia els pomots.

Feia gestes expressius dedicats al transeunt. Amb el dit polser s'abaixava la parpella inferior de lull dret, reganyant una nina de bou i un globul blanc, congestionat. Després estenia les mans i deia els punys i tornava a esparvillar-se. "Ja era massa

gravat per a badar, i qui juga no dorm i
"macabro" per aquí i "macabro" per allà i ves
com el podria com prometer, i qui no fe seny
que se n'entorní a casa". Semblava espavillar-
i hi fornavia. El vellet pense donar-sej compte,
i havia aturat al caire de la vorera, i restava
embadalit escoltant aquell xafec d'invectives
de fasties i males paraules. No se'n s'avia a-
venir. I l'impossibilitat del presumpte interfe-
se expaperava al presumpte apopellador. I a-
duc aquest ha fínt per accionar com si volgués
bair por del carro i girar-se hi a plantafades.
Algu li ha dit que n'hi havia per a pendre-
se ho d'aquesta manera i llavors se's girat con-
tra l'intrús. A pocs passos un de l'Ordre pu-
blic feia un cigar i es estxman-se de riure.
Entre tant el carreter energúmen es dispria de
quiar el matxo. I el matxo ha encepegat i
llavors han caigut sobre les postelles del matxo
un seguit de garrafades esfereidores. I carro,
carreter i matxo eran ja molt lluny al
fot llarg carrer enllà, i no obstant s'ien
de petacs i es veia la pols del cuir de la

pobre bestia que no havia volgut esclafar
una persona devalgada.

El policia encata riu que riu.

Prudenci Bertrana